

Občina Kostanjevica na Krki
Ljubljanska cesta 7
8311 Kostanjevica na Krki

Številka:

Datum: 6. 6. 2018

Zadeva: Odgovor na vprašanje

Zveza: vaša zahteva z dne

Ločiti je potrebno kurjenje naravnih materialov, ki nastajajo v kmetijstvu ali gozdarstvu, od kurjenja biološko razgradljivih odpadkov, ki sodijo med komunalne odpadke.

1. KURJENJE NARAVNIH MATERIALOV, KI NASTAJAJO V KMETIJSTVU ALI GOZDRASTVU

Kurjenje ureja Uredba o varstvu pred požarom v naravnem okolju (Uradni list RS, št. 20/14) in določa, da je kurjenje kurjenje naravnih nenevarnih materialov znotraj kurišč. Naravni nenevarni materiali so trava, les in podobno, **ki nastajajo v kmetijstvu ali gozdarstvu** in se uporabljajo pri kmetovanju ali v gozdarstvu, za njih pa se ne uporablja predpis, ki ureja odpadke. Pri kurjenju v naravnem okolju se uredi kurišče tako, da je obdano z negorljivim materialom, je območje v oddaljenosti vsaj meter od zunanjega roba kurišča očiščeno vseh gorljivih snovi, se kurišče ves čas kurjenja nadzoruje s strani polnoletne osebe in se po končanem kurjenju ogenj popolnoma pogasi.

Ob povprečni hitrosti vetra večji od 20 km/h ali ob sunkih vetra močnejših od 40 km/h se ne sme pričeti s kurjenjem oziroma se mora s kurjenjem takoj prenehati. Izvajanje določb te uredbe nadzoruje inšpektorat, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

V obdobju, ko je za posamezno območje razglašena velika ali zelo velika požarna ogroženost, pa je za nadzor pristojna tudi policija.

Kdor se odloči za **kurjenje ostankov kmetijskih rastlin v naravnem okolju**, mora izvesti vse potrebne ukrepe varstva pred požarom v naravnem okolju, kot to določa Uredba o varstvu pred požarom v naravnem okolju, in sicer:

1. urediti mora kurišče (kurišče mora biti obdano z negorljivim materialom, prostor okrog kurišča pa mora biti očiščen vseh gorljivih snovi),
2. kurišče mora biti oddaljeno od gozda vsaj 50 m, od pomembnih prometnih poti, večjih naselij in objektov, kjer se izdelujejo, predelujejo ali skladiščijo vnetljive ali nevarne snovi, pa vsaj 100 m,
3. kurišče je treba zavarovati in nadzorovati ves čas kurjenja ali sežiganja,
4. po končanem kurjenju ali sežiganju je treba ogenj in žerjavico pogasiti, kurišče pa pokriti z negorljivim materialom,
5. ob povprečni hitrosti vetra, večji od 6 m/s, ali ob sunkih vetra, močnejših od 10 m/s, je treba prenehati kuriti ali sežigati.

Kadar te zahteve niso izpolnjene, je kurjenje ali sežiganje ostankov kmetijskih rastlin na kmetijskih obdelovalnih zemljiščih prepovedano. Prav tako je kurjenje na splošno prepovedano v gozdu, razen na urejenih kuriščih in zaradi zatiranja podlubnikov. Pri kurjenju in sežiganju v naravnem okolju se ne sme uporabljati gorljivih tekočin ali materialov, ki pri gorenju razvijajo močan dim ali strupene pline oziroma so kako drugače škodljivi za okolje. Kurjenje in sežiganje v naravnem okolju je prepovedano tudi v obdobjih, ko je za posamezno območje razglašena velika ali zelo velika požarna ogroženost v naravnem okolju.

Čeprav ostanke kmetijskih rastlin lahko kurimo ali sežigamo v naravnem okolju (gozd, obrežni in protivetrovni pasovi drevja, drevoredi in parki, obore za rejo divjadi in pašniki ter kmetijska obdelovalna in neobdelovalna zemljišča), je to le redko potrebno in koristno. Poleg nevarnosti požara s tem tudi povečujemo onesnaženost zraka z delci PM 10, ki vplivajo na zdravstvene težave, povezane z določenimi boleznimi dihal.

2. KURJENJA BIOLOŠKO RAZGRADLJIVIH ODPADKOV, KI SODIJO MED KOMUNALNE ODPADKE

Kurjenje odpadkov doma in v naravnem okolju (gozdu, travniku, vrtu ...) ni dovoljeno. Takšno kurjenje šteje za nenadzorovano obdelavo odpadkov, ki pa je prepovedana v skladu z Uredbo o odpadkih.

Gospodinjstvo, ki nima lastnega kompostnika, mora **biološko razgradljive odpadke** prepustiti izvajalcu javne službe zbiranja komunalnih odpadkov, kot to določa Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom (Uradni list RS, št. 39/10) in občinski odloki. Če je v pravnem redu občinski predpis, ki dopušča kurjenje komunalnih odpadkov, natančneje biološko razgradljivih odpadkov je to v nasprotju z določbami uredbe, ki dopušča samo kompostiranje biološko razgradljivih odpadkov ali prepuščanje le – teh izvajalcu javne službe.

V Mestni občini Novo mesto je trenutno v veljavi Odlok o izvajanju gospodarske javne službe zbiranja in prevoz komunalnih odpadkov in gospodarske javne službe odlaganja ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov na območju Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 15/14 in Dolenjski uradni list, Uradno glasilo Mestne občine Novo mesto, št. 26/17), ki v prvem odstavku 42. člena določa, da je opustitev uporabe storitev javne službe, kot je kopičenje komunalnih odpadkov in **njihovo sežiganje** ali odlaganje v objektih ali na zemljiščih, ki niso namenjeni odstranjevanju komunalnih odpadkov, **je prepovedano**.

V Mestni občini Ljubljana je trenutno v veljavi Odlok o zbiranju in prevozu komunalnih odpadkov (Uradni list RS, št. 34/12), ki v 3. alineji prvega odstavka 26. člena določa obveznosti uporabnikov, kjer je določeno, da je uporabnik dolžan prepuščati biološke odpadke v posebne posode, razen če jih sam hišno kompostira.

Nato so v istem predpisu v 27. členu določene prepovedi, kjer je v 1. alineji določeno, da je prepovedano odlagati komunalne odpadke na območju MOL v nasprotju z določili tega odloka.

Nato pa je 28. člen odloka namenjen kuhinjskim odpadkom in zelenemu vrtnemu odpadku, kjer je v prvem odstavku določeno, da uporabniki biološke odpadke odlagajo v posode za biološke odpadke zavite v papir ali v razgradljivi vrečki. V drugem odstavku je določeno, da v hišnem kompostiranju uporabnik kompostira zeleni vrtni odpad (odpadno vejevje, travo, listje, staro zemljo lončnic, rože, plevel, gnilo sadje, steljo malih rastlinojedih živali, lesni pepel) in kuhinjske odpadke (zelenjavni in sadni odpadki vseh vrst, jajčne lupine, kavna usedlina, filter vrečke, pokvarjeni izdelki hrane, kuhani ostanki hrane, papirnati robčki, brisače in vrečke) na način, kot to določa uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi odpadki. Zadnji tretji odstavek pa določa, da uporabnik svojo odločitev o hišnem kompostiranju pisno sporoči izvajalcu javne službe. Možnost kompostiranja ugotovi izvajalec javne službe z ogledom prostora za hišno kompostiranje, in če so izpolnjeni vsi pogoji, to možnost pisno potrdi. Pri uporabniku izvaja nadzor hišnega kompostiranja izvajalec javne službe. Če pri nadzoru ugotovi nepravilno ali neredno kompostiranje, mu po trikratni ugotovitvi in opozorilu, izvajalec javne službe prične zaračunavati odvoz bioloških odpadkov.

Glede na napisano povzemam, da je kurjenje komunalnih odpadkov prepovedano, ker tako določajo predpisi s področja odpadkov in dovoljvanje kurjenja komunalnih odpadkov z odlokom pomeni sprejetje nezakonite določbe in če odlok ni skladen z zakonom je ukrep inšpektorja nezakoniti.

Za več informacij v zvezi z varstvom pred požarom v naravnem okolju se obrnite na Upravo RS za zaščito in reševanje, ki je organ, pristojen za izvajanje Uredbe o varstvu pred požarom v naravnem okolju.

Nekaj uporabne tematske vsebine se najde tudi na spletni povezavi:

<http://www.ekodezela.si/aktualno/kurjenje-na-prostem/>

http://www.mop.gov.si/si/delovna_podrocja/odpadki/pogosta_vprasanja_in_odgovori/

Odgovor pripravila:
Nataša Rajak, mag. upr. ved
vodja inšpektorata in redarstva